Hoc certissime pietas vestra agnoscat, quod nullius hominum auri vel argenti 799 munuscula tantum laetificant Flacci vestri animum, quantum beatitudinis vestrae post Iul. 10. apices omni gaudio reficiunt. Ideo supplici voto deprecor ut saepius iubeatis fieri quod me semper amare agnoscitis.

De illo itinere vero longo et laborioso Romam eundi: nullatenus — infirmum et cotidianis fractum doloribus — corpusculum meae fragilitatis perficere posse arbitror. Desiderium iam habuissem, si potestas esset peragendi. Ideo obsecro clementissimam paternitatis vestrae benivolentiam, ut dimittatis me fideliter et instanter orationibus cum Deo servientibus apud Sanctum Martinum vestrum iter adiuvare.

Et utinam, utⁿ quandoque divina gratia vobis concedat libertatem a populo nefando Saxonum, iter agere, regna gubernare o, iustitias facere, ecclesias renovare, populum corrigere, singulis personis ac dignitatibus iusta decernere, oppressos defendere, leges statuere, peregrinos consolari et omnibus ubique aequitatis et caelestis vitae viam ostendere; ut sit consolatio omnibus in adventu vestrae pietatis; clarissimisque vestrae nobilitatis filiis benedictio copiosa per vestra benefacta adcrescat; sicut per solius omonymi tui David Deo dilectissimi regis sanctitatem legitur omnibus nepotibus suis regalis throni potestas conservata fuisse. In his enim et huiusmodi relegionis exercitationibus filiorum exaltatio et regni felicitas et populi sanitas et frugum ubertas et totius boni iocunditas, tibique caelestis regni beatitudo, Christo deo perficiente, crescit et augetur, dulcissime David, diebus aeternis.

David amor populi, Christus ubique pius;
Omnipotens cuius defendate dextera semper,
Victoreme faciens, teque tuosque simul;
Nomen ut aeternum toto laudetur in orbeg
Illiush ex vobis, pro pietatisi ope.
Aspice, cunctorume vitae spes, forma salutis Qualiter ad vosmet tota recurrat ovanse.

Qui tristis veniate, redeat iam laetus ado Urbem
Per pia dona patris consiliumque sacrume.
Quod petit inveniens, quodque speravit adeptus;
Hinc Christos laudes hymnidicast referens,
Qui mundo talem tribuitu subv tempore nostro
Rectorem, sacrae regmine iustitiae.

25

30

a) certissimae T. d) et L. e) falci P. f) vota T, corr. in voto T*. b) om. L. c) nullus L. h) ferri L. i) vere L. k) Roman L. 1) habuisse P. g) deprecor — amare om. P. o) gubernante L. q) iustitia P. P) dignitatis P. r) discernere T, L, P. benivolendi P. n) om. P. v) nepotis P. w) regulis T. s) aetatis T. t) per - David om. P. u) sequitur ut in codd. y) relegionis P; regionis L. z) populo T, P, L. x) conservatam T, L, P. a) frugo P. b) iocund) qui secuntur versus quattuordecim, sunt etiam in K 1 fol. 20', K 2 40 ditatis P. c) ubique cales L. e) defendet T. f) viatorem L. g) orbem T. h) ut add. K2. p. 56, A 1* p. 89. i) proprietatis K2, corr. in pro piet. K1. k) cunt. K2; victorem corr. -um K1. m) tuta 1) vosme L. n) venit A 1*. o) in A 1*. recurrat ovis (i. e. Leo III) scripsit J. p) consiumque L. q) suam P. s) quoque T. r) quidquid K 1; et quod A 1*. t) himnidicas P. u) tribuaet K2; tribuisset K1(?). 45 v) om. K; nunc A 1*. w) sacra K 1. $\mathbf{x}$) regimine P, K.

¹⁾ Interrogaverat igitur Carolus, num Alcvinus secum (cf. infra: vestrum iter) Romam iturus esset.
2) Itaque ipse Carolus anno 799. ante papae adventum in animo habuit Romam se conferre. Cf. etiam ep. 178 infra. Cf. Versus ad Carol. imper. (Poet. Carol. I, 257) v. 19: Atque pii patris Martini pronus ad aram, | En, poscit lacrimis prospera cuncta tibi.
3) Cf. Alcvini Carm. (Poet. Carol. I, 251) v. 11: Sis decus ecclesiae cunctis et forma salutis; (254) v. 8: Exemplum vitae, forma salutis ope.